ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
EKT NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 2 (1951)

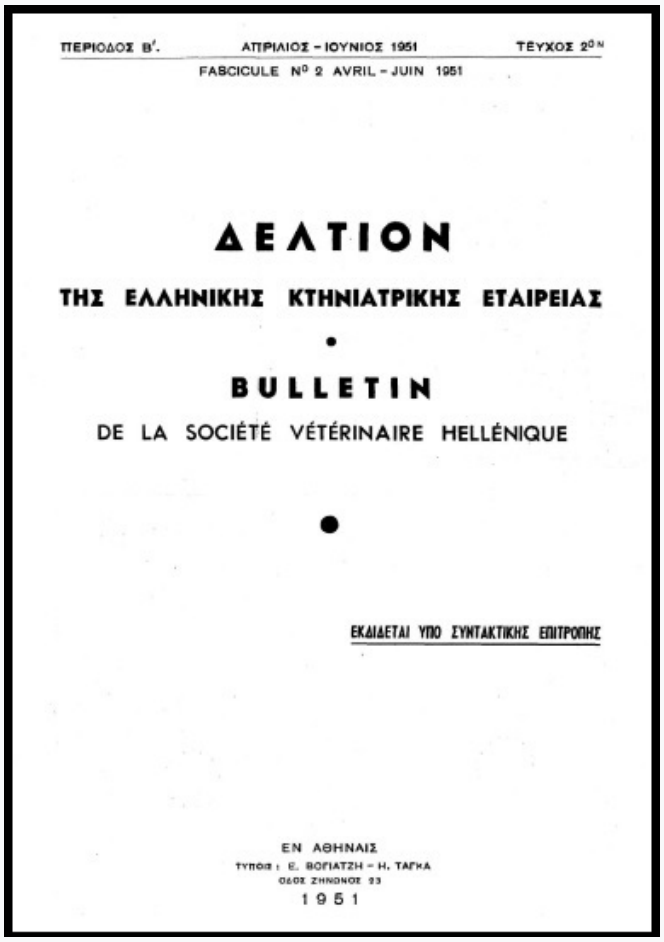
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1951 ΤΕΥΧΟΣ 2ον

FASCICULE Nº 2 AVRIL - JUIN 1951

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

•

BULLETIN

DE LA SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE HELLÉNIQUE

•

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. ΒΟΓΙΑΤΖΗ - Η. ΤΑΓΚΑ

ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ 33

1951

Therapeutics

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: 10.12681/jhvms.17457

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Therapeutics. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *2*(2), 83–86. https://doi.org/10.12681/jhvms.17457

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 09/09/2026 16:04:53

Κτηνιατρικῶν ἐφοδίων ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος ταύτης ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἡ προμήθεια τῶν φαρμάκων καὶ τῶν λοιπῶν κτηνιατρικῶν ἐφοδίων γίνεται ἐκ τῶν πιστώσεων ΜΑΡΣΑΛ.

Δαπάναις σχεδίου ΜΑΡΣΑΛ ἀνηγέρθη ἐν Ἀθήναις ἡ Κεντρικὴ Ἀποθήκη Κτηνιατρικῶν ἐφοδίων. Σκοπὸς τοῦ ἱδρύματος τούτου εἶναι ν' ἀνεφοδιάζῃ τὰς Περιφερειακὰς Νομοκτηνιατρικὰς ὑπηρεσίας, ἐπιστημονικὰ Ἱδρύματα καὶ Ἀγροτικὰ Κτηνιατρεῖα διὰ τῶν ἀπαραιτήτων φαρμάκων, ἐργαλείων, ἐπιστημονικῶν ὀργάνων κ.λ.π. ἐφοδίων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καλυτέρων ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ πεδίου δράσεως ἑκάστης τοιαύτης ὑπηρεσίας. Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο περιλαμβάνει αἰθούσας ἐφοδιασμένας δι' ἐρμαρίων, εἰς ἃ τοποθετοῦνται τὰ διάφορα ἐφόδια ἀναλόγως τοῦ εἴδους των, ψυκτικοὺς θαλάμους διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἠλλοιουμένων ἐκ τοῦ φωτὸς φαρμάκων, αἴθουσαν συσκευασίας καὶ ἀποσυσκευασίας τῶν φαρμάκων, Γραφείων Διευθύνσεως καὶ Λογιστηρίου καὶ γενικῶς παρουσιάζει τὴν ὄψιν μιᾶς ὑπηρεσίας ἀρτίως συγκεκροτημένης.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ ὑπηρεσία συντάσσει τὸ πρόγραμμα τῶν ἀναγκῶν της εἰς κτηνιατρικὰ φάρμακα, ἰδιοσκευάσματα καὶ ἀντιπαρασιτικὰ εἴδη, ὡς καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ προβαίνει εἰς τὴν προμήθειάν των βάσει τοῦ σχεδίου ΜΑΡΣΑΛ.

Τὰ ἐφόδια ταῦτα παραλαμβάνονται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης καὶ προωθοῦνται πρὸς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν περαιτέρω χρησιμοποίησιν.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

'Η δι' ἀντιβιωτικῶν θεραπευτικὴ ἀγωγὴ ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ. Antibiotic Therapy in Veterinary Medicine. S. F. Scheidy, V. M. D. (Journal of the American Veterinary Medical Association, April 1951).

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τὰ ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ χρησιμοποιούμενα ἀντιβιωτικὰ ἤτοι: τὴν τυροτριχίνην, πενικιλλίνην, στρεπτομυκίνην καὶ διϋδροστρεπτομυκίνην, τὴν βασιτρασίνην, χρυσομυκίνην, χλωρομυκητίνην (χλωραμφενικόλ) καὶ γαιωμυκίνην.

1) **Τυροτριχίνη:** Αὕτη ἀνακυλυφθεῖσα τῷ 1939 ὑπὸ τοῦ R. Dubos τοῦ Ἰνστιτούτου Ροκφέλλερ παράγεται ὑπὸ τοῦ βακίλλου τοῦ βραχέος καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ μῖγμα γραμικιδίνης καὶ τυροκιδίνης. Χρησιμοποιεῖται μόνον ἐξωτερικῶς, ἢ δι' ἐγχύσεως ἐντὸς τοῦ μαστοῦ, καθόσον ἄλλως εἶναι

τοξική. Εἶναι ἀποτελεσματικὴ κατὰ τοῦ Στρεπτοκόκκου, Σταφυλοκόκκου, τῶν Κλωστηριδίων καὶ ἀναεροβίων στρεπτοκόκκων, χρησιμοποιεῖται δὲ κυρίως εἰς τὴν θεραπείαν μεμολυσμένων τραυμάτων, ἑλκῶν, δοθιήνων, ὀστεομυελίτιδος καὶ ἐγκαυμάτων.

2) **Πενικιλλίνη**: Αὕτη ὡς γνωστὸν χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα καθ' ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Κατὰ τὸ ἔτος 1949, περίπου 98 τόννοι Πενικιλλίνης ἠλέγχθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Πλὴν τῆς συνήθους Πενικιλλίνης, ἥτις ὡς γνωστὸν ἀπεκκρίνεται ταχέως, ἔχουσι παρασκευασθεῖ καὶ εἰδικαὶ συσκευσίαι Πενικιλλίνης π.χ. ἡ προκαϊνικὴ πενικιλλίνη, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βραδυτέρας ἀπορροφήσεως. Ἡ ἐλαχίστη δόσις πενικιλλίνης διὰ τὰ ζῶα δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 5.000 μονάδων κατὰ χιλιόγραμμον ζῶντος βάρους, ἐνιεμένη ἀνὰ τρίωρον ἢ τετράωρον προκειμένου περὶ ὑδατικῆς διαλύσεως, ἀνὰ 12ωρον προκειμένου περὶ κηρώδους ἢ ἐλαιώδους ἐκδόχου καὶ ἀνὰ 24ωρον προκειμένου περὶ προκαϊνικῆς τοιαύτης.

Κατὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς στρεπτοκοκκικῆς μαστίτιδος, ἡ ἐντὸς τοῦ μαστοῦ ἔγχυσις 25.000 ἕως 100.000 μονάδων εἶναι χρήσιμος. Ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησις πενικιλλίνης εἰς τὰ ζῶα δὲν χρησιμοποιεῖται εὐρέως. Ἐν τοσούτῳ πειραματικαὶ ἔρευναι δεικνύουν ὅτι σημαντικαὶ ποσότητες πενικιλλίνης ἀπορροφῶνται ὑπὸ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. Ἡ πενικιλλίνη ἀπεδείχθη χρησιμωτάτη εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς στρεπτοκοκκικῆς καὶ σταφυλοκοκκικῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων. Διάφοροι ποσότητες ἐκ τοῦ ἀντιβιωτικοῦ τούτου εἰς ποικίλα ἔκδοχα, ὡς ἐπίσης καὶ συνδυασμοὶ τῆς πενικιλλίνης μετ' ἄλλων ἀντιβιωτικῶν π. χ. τῆς στρεπτομυκίνης ἢ καὶ σουλφοναμιδῶν χρησιμοποιοῦνται πρὸς καταπολέμησιν τῶν μαστιτίδων, μὲ ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐντὸς τοῦ μαστοῦ ἐγχυνομένη πενικιλλίνη, ἐν μέρει μὲν ἀπορροφᾶται ὑπ' αὐτοῦ, ἐν μέρει δὲ ἀπεκκρίνεται διὰ τοῦ γάλακτος. Εἴς τινας περιπτώσεις μάλιστα σημαντικαὶ ποσότητες πενικιλλίνης ἀνευρίσκονται ἐντὸς τοῦ γάλακτος μετὰ 72 ὥρας. Κατὰ δημοσιευθείσας ἐργασίας ἡ πενικιλλίνη εἶναι ἀποτελεσματικὴ εἰς τὰς ἑξῆς νόσους: Σπειροχαιτίασις, ἄνθραξ, πυελονεφρῖτις, ἐρυθρά, λοιμώδης ἀδενῖτις καὶ σηψαιμίαι, ὀφειλόμεναι ἰδίᾳ εἰς θετικοὺς κατὰ Gram μικροοργανισμούς.

3) **Στρεπτομυκίνη καὶ Διϋδροστρεπτομυκίνη**: Ἡ στρεπτομυκίνη παραγομένη ὑπὸ τοῦ στρεπτομύκητος τοῦ νεφροῦ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Waksmam καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ. Ἡ διϋδροστρεπτομυκίνη εἶναι ὀλιγώτερον τοξικὴ τῆς στρεπτομυκίνης. Ἀμφότερα τὰ ἀντιβιωτικὰ ταῦτα ἀπεκκρίνονται διὰ τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος, οὐχὶ ὅμως τόσον ταχέως ὅσον ἡ πενικιλίνη καὶ χορηγοῦνται ἐνδομυϊκῶς μὲν διὰ τὴν καταπολέμησιν

τῶν γενικευμένων λοιμώξεων, ἀπὸ τοῦ στόματος δὲ κατὰ τὸ ἐντερικὸν τοιοῦτον. Ποσότης 3 - 6 μονάδων (mG) κατὰ κυβικὸν ὑφεκατοστόμετρον πλάσματος θεωρεῖται ἀναγκαία διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν εὐαισθήτων μικροοργανισμῶν.

Κατὰ τὴν καταπολέμησιν ἐντερικῶν τινῶν λοιμώξεων τῶν κυνῶν συνιστᾶται ἡ χορήγησις ἡμίσεως μέχρις ἑνὸς γραμμαρίου δὶς τῆς ἡμέρας.

Ἡ στρεπτομυκίνη εἶναι κυρίως ἀποτελεσματικὴ κατὰ τῶν λοιμώξεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ κολοβακτηρίδιον, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς μικροοργανισμοὺς θετικοὺς μὲν κατὰ Gram ἀνθισταμένους ὅμως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Πενικιλλίνης. Μεταξὺ τῶν λοιμώξεων τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ Μαστῖτις τῶν γαλακτοφόρων ἀγελάδων ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸ κολοβακτηρίδιον.

4) **Βασιτρασίνη**: Αὕτη παράγεται ὑπὸ τοῦ χορτοβακίλου (Bacillus Subtilis) καὶ παρουσιάζει ἀντιβακτηριακὴν ἐνέργειαν κυρίως ἐναντίον τῶν θετικῶν κατὰ Gram μικροοργανισμῶν καὶ τῶν ἀμοιβάδων. Χρησιμοποιεῖται ἐπωφελῶς εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ὠτίτιδος, τῆς ἐπιπεφυκίτιδος καὶ τῶν τραυμάτων. Ὁμοίως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς γενικὰς λοιμώξεις κυνῶν δι' ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων.

5) **Χρυσομυκίνη**: Αὕτη παράγεται ὑπὸ τοῦ Στρεπτομύκητος τοῦ χρυσοποιοῦ καὶ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Duggar. Τὸ ἀντιβιωτικὸν τοῦτο δρᾷ ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ βακτηρίων, ρικετσιῶν, ὡρισμένων διηθητῶν ἰῶν καί τινων πρωτοζώων, χορηγεῖται δὲ ἐνδοφλεβίως, ἀπὸ τοῦ στόματος ἢ δι' ἐξωτερικὴν χρῆσιν. Δὲν χορηγεῖται ὑποδορείως, διότι προκαλεῖ ἐρεθισμὸν τοῦ συνεκτικοῦ ἱστοῦ. Ὁμοίως δὲν χορηγεῖται εἰς τὰ ἐνήλικα μηρυκαστικά, διότι καταστρέφει τὴν χρήσιμον χλωρίδα τοῦ μεγάλου στομάχου. Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας μέχρι σήμερον μελέτας ἡ χρυσομυκίνη εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸν στρεπτόκοκκον καὶ τὸν σταφυλόκοκκον. Ὁμοίως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἔχουσιν ἐπιτευχθῇ εἰς τὴν θεραπείαν σηψαιμικῶν τινων νόσων τῶν βοοειδῶν.

6) **Χλωρομυκητίνη** (Chloramphenicol): Τὸ ἀντιβιωτικὸν τοῦτο παράγεται ὑπὸ τοῦ στρεπτομύκητος τῆς Βενεζουέλας, δύναται ὅμως νὰ παραχθῇ καὶ συνθετικῶς, ἔχει δε εὑρεῖαν ἀκτῖνα δράσεως ἐναντίον διαφόρων μικροοργανισμῶν περιλαμβανόντων βακτηρίδια, ρικετσίας καί τινας διηθητοὺς ἰούς. Μέχρι σήμερον δὲν ἔχει χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν κτηνιατρικήν. Εἰς τὸν ἄνθρωπον χορηγεῖται συνήθως ἀπὸ τοῦ στόματος.

7) **Γαιωμυκίνη**: Ἔχει καὶ αὕτη εὑρεῖαν ἀκτῖνα δράσεως ἐπὶ διαφόρων μικροοργανισμῶν, δὲν ἔχει δὲ χρησιμοποιηθῇ μέχρι σήμερον ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΩΝ

Συνδυασμὸς πλειόνων ἀντιβιωτικῶν, ἰδίᾳ δὲ Πενικιλλίνης καὶ Στρεπτομυκίνης, χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκ τῆς συνδεδυασμένης δράσεως αὐτῶν προσδοκῶνται εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα λοιμώξεων ὀφειλομένων εἰς μικροοργανισμοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνθεκτικοὺς εἰς τὰ χρησιμοποιούμενα ἀντιβιωτικά.

Ὁ αὐτὸς συνδυασμὸς ἀντιβιωτικῶν χρησιμοποιεῖται ἐπίσης διὰ τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ σπέρματος ταύρων μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ προσθήκη ἀντιβιωτικῶν τινων εἰς τὸ σιτηρέσιον νεοσσῶν καὶ χοιριδίων ἐπέφερε σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ βάρους αὐτῶν. Ἂν καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς δράσεως τῶν ἀντιβιωτικῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι ἐπαρκῶς γνωστός, ἐν τοσούτῳ ὑποτίθεται ὅτι ταῦτα, εἴτε καταστρέφουν τοὺς ἐπιβλαβεῖς μικροοργανισμούς, εἴτε εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπωφελοῦς μικροβιακῆς χλωρίδος.

Κ. Β. Τ.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΛΟΙΜΩΔΗΣ ΑΓΑΛΑΞΙΑ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ
(Ἡ οἰδηματογόνος μορφὴ τῶν αἰγῶν τῆς Σπάρτης)

Κ. ΜΕΛΑΝΙΔΗ: Διευθυντοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου - Καθηγητοῦ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς (Office International des Epizooties, Rapport à la XIXe Session, 1951).

Ὁ Συγγραφεὺς περιγράφει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Γερ. Δεμπονέρα μελετηθεῖσαν ἰδιάζουσαν ταύτην μορφὴν τῆς λοιμώδους ἀγαλαξίας, ἥτις εἶναι γνωστὴ ἔκτοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα «Νόσος τῶν οἰδημάτων τῆς Σπάρτης» καὶ ἡ ὁποία παρατηρηθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Π. Βρεττάκου ἐν Σπάρτῃ τῷ 1935 ὑπὸ μορφὴν δύο ἐνζωοτικῶν ἑστιῶν ἀγνώστου βαρείας νόσου προσβαλλούσης τὰς αἶγας, ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ὑφισταμένη εἰς τὴν ἰδίαν περιοχήν, εἰς ἣν τὸ πρῶτον παρετηρήθη.

Μετὰ ἐμπεριστατωμένην ἐξέτασιν τῆς συμπτωματολογίας τῶν Παθολογοανατομικῶν ἀλλοιώσεων, τῆς πειραματικῆς ἀναπαραγωγῆς τῆς νόσου καὶ τῆς ταὐτοποιήσεως τοῦ ἰοῦ, ὁ Συγγραφεὺς καταλήγει ὡς ἑξῆς.

Μία νέα κλινικὴ μορφὴ λοιμώδους ἀγαλαξίας προσβαλλούσης ἀποκλειστικῶς τὰς αἶγας παρετηρήθη ἐν Ἑλλάδι. Ὁ Δεμπονέρας ἐμελέτησε πειραματικῶς τὴν νοσολογικὴν ταύτην ὀντότητα. Ἡ νόσος, φυσικὴ καὶ πειραματική, χαρακτηρίζεται ὑπὸ οἰδηματογόνου ἐπεξεργασίας μὲ θανατηφόρον ἀπόληξιν.